

1. А коли вони наблизились до Єрусалиму, і прийшли до Вітфагії, до гори до Оливної, тоді Ісус вислав двох учнів,
2. до них, кажучи: Ідіть у село, яке перед вами, і знайдете зараз ослицю прив'язану та з нею ося; відв'яжіть, і Мені приведіть їх.
3. А як хто вам що скаже, відкажіть, що їх потребує Господь, і він зараз пошле їх.
4. А це сталося, щоб справдилось те, що сказав був пророк, промовляючи:
5. Скажіть Сіонській доньці: Ось до тебе йде Цар твій! Він покірливий, і всів на осла, на ося, під'яремної сина.
6. А учні пішли та й зробили, як звелів їм Ісус.
7. Вони привели до Ісуса ослицю й ося, і одягу поклали на них, і Він сів на них.
8. І багато народу стелили одягу свою по дорозі, інші ж різали віття з дерев і стелили дорогою.
9. А народ, що йшов перед Ним і позаду, викрикував, кажучи: Осанна Сину Давидовому! Благословенний, хто йде у Господнє Ім'я! Осанна на висоті!
10. А коли увійшов Він до Єрусалиму, то здвигнулося ціле місто, питаючи: Хто це такий?

11. А народ говорив: Це Пророк, Ісус із Назарету Галілейського!

12. Потому Ісус увійшов у храм Божий, і вигнав усіх продавців і покупців у храмі, і поперевертав грошоміна столи, та ослони продавцям голубів.

13. І сказав їм: Написано: Дім Мій буде домом молитви, а ви робите з нього печеру розбійників.

14. І приступили у храмі до Нього сліпі та криві, і Він їх уздоровив.

15. А первосвященики й книжники, бачивши чуда, що Він учинив, і дітей, що в храмі викрикували: Осанна Сину Давидовому, обурилися,

16. та й сказали Йому: Чи ти чуєш, що кажуть вони? А Ісус відказав їм: Так. Чи ж ви не читали ніколи: Із уст немовлят, і тих, що ссуть, учинив Ти хвалу?

17. І покинувши їх, Він вийшов за місто в Віфанію, і там ніч перебув.

18. А вранці, до міста вертаючись, Він зголоднів.

19. І побачив Він при дорозі одне фігове дерево, і до нього прийшов, та нічого, крім листя самого, на нім не знайшов. І до нього Він каже: Нехай плоду із тебе не буде ніколи повіки! І фігове дерево зараз усохло.

20. А учні, побачивши це, дивувалися та говорили: Як швидко всохло це фігове дерево!...

21. Ісус же промовив у відповідь їм: Поправді кажу вам: Коли б мали ви віру, і не мали сумніву, то вчинили б не тільки як із фіговим деревом, а якби й цій горі ви сказали: Порухся та кинься до моря, то й станеться те!

22. І все, чого ви в молитві попросите з вірою, то одержите.

23. А коли Він прийшов у храм і навчав, поприходили первосвященики й старші народу до Нього й сказали: Якою Ти владою чиниш оце? І хто Тобі владу цю дав?

24. Ісус же промовив у відповідь їм: Запитаю й Я вас одне слово. Як про нього дасте Мені відповідь, то й Я вам скажу, якою владою Я це чиню.

25. Іванове хрищення звідки було: із неба, чи від людей? Вони ж міркували собі й говорили: Коли скажемо: Із неба, відкаже Він нам: Чого ж ви йому не повірили?

26. А як скажемо: Від людей, боїмося народу, бо Івана вважають усі за пророка.

27. І сказали Ісусові в відповідь: Ми не знаємо. Відказав їм і Він: То й Я вам не скажу, якою владою Я це чиню.

28. А як вам здається? Один чоловік мав двох синів. Прийшовши до першого, він сказав: Піди но, дитино, сьогодні, працюй у винограднику!

29. А той відповів і сказав: Готовий, панотче, і не пішов.

30. І, прийшовши до другого, так само сказав. А той відповів і сказав: Я не хочу. А потім покався, і пішов.

31. Котрий же з двох учинив волю батькову? Вони кажуть: Останній. Ісус промовляє до них: Поправді кажу вам, що митники та блудодійки випереджують вас у Боже Царство.

32. Бо прийшов був до вас дорогою праведности Іван, та йому не повірили ви, а митники та блудодійки йняли йому віри. А ви бачили, та проте не покалися й опісля, щоб повірити йому.

33. Послухайте іншої притчі. Був господар один. Насадив виноградника він, обгородив його муром, видовбав у ньому чавило, башту поставив, і віддав його винарям, та й пішов.

34. Коли ж надійшов час плодів, він до винарів послав рабів своїх, щоб прийняти плоди свої.

35. Винарі ж рабів його похапали, і одного побили, а другого замордували, а того вкаменували.

36. Знов послав він інших рабів, більш як перше, та й їм учинили те саме.

37. Нарешті послав до них сина свого і сказав: Посоромляться сина мого.

38. Але винарі, як побачили сина, міркувати собі стали: Це спадкоємець; ходім, замордуймо його, і заберемо його спадщину!

39. І, схопивши його, вони вивели за виноградник його, та й убили.

40. Отож, як прибуде той пан виноградника, що зробить він тим винарям?

41. Вони кажуть Йому: Злочинців погубить жорстоко, виноградника ж віддасть іншим винарям, що будуть плоди віддавати йому своєчасно.

42. Ісус промовляє до них: Чи ви не читали ніколи в Писанні: Камінь, що його будівничі відкинули, той наріжним став каменем; від Господа сталося це, і дивне воно в очах наших!

43. Тому кажу вам, що від вас Царство Боже відійметься, і дасться народові, що плоди його буде приносити.

44. І хто впаде на цей камінь розіб'ється, а на кого він сам упаде то розчавить його.

45. А як первосвященики та фарисеї почули ці притчі Його, то вони зрозуміли, що про них Він говорить.

46. І намагались схопити Його, але побоялись людей, бо вважали Його за Пророка.